

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judecători – Iurie Diaconu, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpaților Moghildea Vasile și Hodosco Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Moghildea Vasile Ion,

născut la 05 iulie 1960, originar din r-nul Strășeni, s. Zubrești, domiciliat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu 56,

și

Hodosco Ivan Ivan,

născut la 12 iunie 1955 în Federația Rusă, or. Novosibirsk, domiciliat în mun. Chișinău, str-la V. Crăsescu 61.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 26 mai 2010 - pînă la 10 noiembrie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 06 aprilie 2012 - pînă la 18 iulie 2012, de la 23 iulie 2013 – pînă la 05 februarie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 decembrie 2012 – pînă la 12 martie 2013, de la 06 iunie 2014 – pînă la 09 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011, Moghildea Vasile și Hodosco Ivan au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale fiecăruia, echivalentul a 6000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Crivoi Iurie a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în

ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Moghildea Vasile și Hadosco Ivan la sfârșitul lunii mai 2008, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă, au sustras pe ascuns din curtea gospodăriei cet. Hodosco Ivan, din str-la V. Crăsescu 61, mun. Chișinău, bunurile cet. Crivoi Iurie, depozitate în perioada anilor 2005-2007 în urma unei înțelegeri verbale a ultimului cu Hodosco Ivan, cauzîndu-i părții vătămate, Crivoi Iu., o daună materială considerabilă, în sumă totală de 19660 lei.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpaților Moghildea Vasile, Hodosco Ivan, și de partea vătămată Crivoi Iurie, care au solicitat:

- avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpaților Moghildea V., Hodosco I., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpaților de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, din lipsa în acțiunile lor a elementelor constitutive ale infracțiunii, argumentînd că urmărirea penală a fost efectuată superficial, iar la baza condamnării inculpaților au fost puse probe contradictorii, dobîndite prin metode de constrîngere, și anume pe declarațiile martorilor din care nu s-a constatat vinovăția lui Moghildea V. și Hodosco I.

- partea vătămată, casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată și anume încasarea sumei de 160 685 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2012 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpaților Moghildea V., Hodosco Iv., și de către vătămată Crivoi Iurie.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpaților Moghildea V., Hodosco I. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța a respins, ca nefondat, motivele apelului declarat de partea vătămată, considerînd că soluția instanței de fond privind admiterea în principiu a acțiunii civile corespunde circumstanțelor stabilite, iar cerințele

părții vătămate referitor la încasarea sumei de 160 685 lei, urmează a fi probată în cadrul procesului civil.

6. Hotărârile nominalizate au fost atacate cu recurs ordinar de avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpaților Moghildea V. și Hodosco Iv., care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie achitați de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestora a elementelor infracțiunii, invocând, că acuzarea nu a prezentat probe suficiente și concludente care dovedesc vinovăția inculpaților de comiterea furtului, instanțele judecătorești nu au dat deplină eficiență declarațiilor martorului Lungu T., potrivit căruia acesta a fost rugat de către Moghildea V. să transporte împreună cu Voinovan N. rămășițele de coteleț și piatră but, ce se aflau lângă ograda inculpatului, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată, inculpații nu și-au recunoscut vina de comiterea infracțiunii imputate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 martie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpaților Moghildea V. și Hodosco Iv., casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a conchis, că instanțele judecătorești au condamnat inculpații pe presupuneri, deoarece nu au fost înlăturate toate contradicțiile din declarații, nu s-a stabilit cert prin probe volumul bunurilor sustrase, astfel nefiind stabilite indicele calificativ – *cauzarea de daune considerabile lui Crivoi Iu.*, reieșind din învinuirea de furt a bunurilor în sumă de 19 960 lei.

Totodată, instanța a constatat că instanțele de fond și apel nu s-au pronunțat asupra chestiunii cum trebuia să procedeze proprietarul terenului în cazul, când partea vătămată Crivoi Iu. nu a dorit să-și ridice materialele de construcție depozitate pe teren străin, acestea încurcându-i proprietarului de teren pentru a vinde terenul.

9. Rejudecând cauza prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, au fost admise apelurile avocatului Pavliuc Gh. în numele inculpaților și cel al părții vătămate Crivoi I., casată, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Moghildea Vasile și Hodosco Ivan în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 225 alin.(4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Crivoi Iurie a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică partea vătămată de a o intenta în ordinea procedurii civile.

10. Instanța de apel a conchis că Moghildea Vasile și Hodosco Ivan au acționat împreună, cu intenție la sustragerea pe ascuns a 20 tone de piatră but și 20 de cotileți, cunoscând că acestea aparțin lui Crivoi Iurie, cauzând ultimului daune în proporții considerabile.

Astfel, infracțiunea nominalizată a avut loc la sfârșitul lunii mai 2008, deoarece această perioadă este indicată în ordonanțele privind modificarea acuzării în ședința de judecată în sensul agravării ei, precum și la această perioadă indică și martorul Voinovan N.

În seama inculpaților instanța a reținut doar sustragerea a 20 tone de piatră but și 20 cuburi de cotileți, cu cauzarea părții vătămate a daunei materiale în proporții considerabile, valoarea totală a bunurilor sustrase fiind de 14 660 lei, sau declarațiile părții vătămate în această parte coroborează și se completează cu declarațiile făcute de Voinovan Nicolae la urmărirea penală, scrise personal de martor și confirmate prin semnătură, procesul-verbal de cercetare a gospodăriei familiei Lungu și a porțiunii de drum din dreptul aceste gospodării situate în s. Zubrești, r-nul Strășeni, cât și cu procesele-verbale de cercetare a gospodăriei familiei Hodosco din care rezultă că o parte din cotileți, scîndură, poarta și gardul ce aparțin părții vătămate sunt depozitate în această gospodărie.

Totodată, instanța a menționat că nu poate fi reținută afirmația inculpaților că au fost transportate doar deșeuri de construcție din gospodăriile familiilor Moghildea și Hodosco, în timp ce potrivit fotografiilor anexate la procesul-verbal de cercetare a gospodăriei familiei Lungu și a porțiunii de drum din dreptul acestei gospodării situate în s. Zubrești, r-nul Strășeni lângă gardul gospodăriei familiei Lungu sunt cotileți întregi și nu obținuți în urma demolării anexei sau gardului, cât și depozitată piatră but. Din aceste fotografii se remarcă și împrejurarea că din o parte din cotileți, Lungu T. a construit o anexă ce are un nivel și jumătate, cotileții fiind întregi și nu bucăți. Astfel, din rămășițe unei anexe, cât și a unui gard nu este posibilă

construcția unei anexe cu un nivel și jumătate din cotileți întregi și să mai rămână și cotileți întregi și piatră but pentru a-i depozita lângă gard.

Referitor la argumentul avocatului că Hodosco Ivan a fost pus sub învinuire cu încălcarea termenului prevăzut la art. 63 Cod de procedură penală, fapt ce exclude tragerea inculpatului la răspunderea penală, instanța de apel a menționat că, Hodosco Iv. a fost recunoscut în calitate de bănuit la 22 iulie 2008, iar pus sub învinuire la 03 martie 2010. Astfel, conform prevederilor art. 64 alin.(2) pct.19) Cod de procedură penală, bănuitul avea dreptul, să atace, în modul stabilit de lege acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, drept, care potrivit art. 66 alin.(2) pct.27) CPP, i s-a păstrat și dispunea de acesta și când avea calitate de învinuit, însă nici la una din fazele procesului penal, inculpatul sau avocatul acestuia, nu au atacat actele procedurale.

Conform art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

De asemenea, la terminarea urmăririi penale, când Hodosco Iv. și avocatul acestuia, au luat cunoștință cu materialele cauzei, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

La fel, avocatul a invocat că urmărirea penală a fost efectuată superficial, unilateral și în neconcordanță cu normele legii procesual penale, purtând un caracter de presiune asupra persoanei ce contravin normelor legii penale, pe care instanța de apel l-a considerat ca nefondat, deoarece nu s-a confirmat prin careva probe, precum nici nu se indică în ce constă superficialitatea, unilateralitatea și neconcordanța cu normele legii, iar apărarea necontestând la nici o etapă a procesului penal, în termenii prevăzuți, acțiunile organului de urmărire penală, iar aprecierea probelor în sensul invocat de avocat, nu constituie temei precum că se influențează asupra persoanei.

Astfel, inculpații Moghildea V. și Hodosco I. se recunosc vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă închisorii pe un termen de pînă la 4 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor

mai puțin grave.

Conform art. 60 Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii mai puțin grave a expirat 5 ani pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

La soluționarea acțiunii civile înaintată de partea vătămată Crivoi I., instanța a conchis de a aplica prevederile art. 225 alin.(4) Cod de procedură penală, conform căreia, instanța lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal în cazul adoptării sentinței de încetare a urmăririi penale, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o înainta în ordinea procedurii civile.

11. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpaților Moghîldea V. și Hodosco I., care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, cu pronunțarea unei noi hotărîri, de achitare, din lipsa în acțiunile acestora a elementelor constitutive ale infracțiunii.

În argumentare a invocat că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost conformată prin ansamblu de probe cercetate și aceasta nu poate fi bazată pe presupuneri, însă instanțele de judecată au pronunțat o hotărîre de condamnare ignorînd în totalitate aceste cerințe ale legii. Instanța de apel la baza vinovăției inculpaților a pus declarațiile martorilor Larcenco V., Stoian A., care a declarat că îi cunoaște pe inculpați, deoarece sunt vecini, însă nu cunosc dacă în an.2009 s-a scos din ograda lui Hodosco piatră but. Nu au văzut sau auzit ca în ograda acestuia să se fi aflat careva materiale de construcție, ori alte persoane să ducă de acolo piatră. Totodată, la baza deciziei au fost puse și declarațiile martorilor Voinovan N. și Lungu T. depuse în cadrul urmăririi penale, precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului, cererea părții vătămate și alte probe, care nu au fost apreciate corespunzător, sub toate aspectele. Totodată, menționînd repetat aceleași argumente care le-a invocat în apel și în cadrul ședinței instanței de apel.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarant, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele

considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Moghildea V. și Hodosco I. în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrilor instanței de fond și de apel, menționate inclusiv și în pct. 10 al prezentei decizii, probe ce nu trezesc careva dubii.

Reieșind din conținutul recursului, argumentul principal pe care îl invocă recurentul este faptul că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probele cauzei, inclusiv declarațiile martorilor Larcenco V., Stoian A., Voinovan N., Lungu T., precum și actele cauzei: - procesul-verbal de cercetare la fața locului, cererea părții vătămate Crivoi Iurie, iar în dosar nu sînt probe care ar indica la faptul că anume inculpații au săvîrșit sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

La acest capitol, Colegiul atestă că ambele instanțe au verificat minuțios probele administrate în cauză și au constatat că vinovăția inculpaților se dovedește prin declarațiile:

- *martorilor Larcenco V.*, care a explicat că aproximativ vre-o 3 ani în urmă la poarta lui Moghildea Vasile se afla 5-6 m³ de piatră, cine a adus-o

nu a văzut, presupune că aparținea lui Moghildea V. Cunoaște că au venit niște persoane străine cu camionul de model „Camaz” și au încărcat piatra, transportând-o într-o direcție necunoscută. Moghildea V. și Hodosco I. nu erau de față la momentul încărcăturii. Până a fi încărcată piatra de la poarta lui Moghildea V., în remorcă deja era o cantitate de piatră but;

- *martorului Voinovan Nicolae depuse în cadrul urmării penale, care a relatat că în luna mai 2008, Lungu Tudor contra unei plăți l-a rugat să transporteze din mun. Chișinău, sectorul Poșta Veche, de la un lot de casă, piatră but, în s. Zubrești, r-nul Strășeni, cu camionul de model „Camaz” n/î ST AB 419. Aproximativ 2-3 zile a transportat piatră but și cotileț, a efectuat 2-3 rute, într-o cursă transporta nu mai mult de 10 m³ de materiale de construcție (cotileț și piatră but). Piatra era încărcată din ograda a cărui stăpîn este „Ion”, care purta ochelari, era cu părul scurt, în vîrstă, în jur de 52-55 de ani, care încurca limba rusă cu limba de stat;*

- *martorului Lungu Tudor, care a declarat că în luna mai 2008, a fost sunat de către Moghildea V. care a spus că are piatră but și cotileț pe care să-l vină și să-l ridice dacă dorește. Martorul împreună cu Voinovan N. cu camionul de model „Camaz” s-a deplasat în sect. Poșta Veche, unde, de la poarta lui Moghildea V. a încărcat în mașină în jur de 2-3 m³ rămase de la demolarea unui fundament. Apoi, Moghildea V. a spus că peste vre-o două case de la el se află cotileț și piatră but, unde, deplasîndu-se, în ograda acelei gospodării erau materialele de construcție. Stăpînul i-a deschis poarta, era un bărbat de vîrsta aproximativ 55 de ani, purta ochelari și vorbea în limba rusă, care i-a spus să încarce cotilețul și piatra but. Timp de trei zile a transportat materialele de construcție, pentru care nu a achitat careva bani, însă au fost luate cu acordul stăpînului care singur deschidea poarta și indica care materiale se poate de ridicat;*

- *martorului Stoian Antonina, care a declarat că partea vătămată a procurat materiale de construcție pe care le-a deposedat pe terenul lui Hodosco I., teren pe care l-a procurat. Ulterior, din cuvintele cumătrului său, Crivoi Iu. a aflat că pietrele but i-au fost furate, inclusiv și singură a văzut cum de la Hodosco din ogradă se încărca materiale de construcție. Ea a demolat fundamentul de la un gard din piatră de but pe care i l-a transmis lui Moghildea V., acestea avînd o cantitate de o remorcă de mașină;*

- *plîngerea părții vătămate Crivoi I., din 03 iulie 2008, potrivit căreia*

solicită tragerea la răspundere penală a lui Hodosco Ivan pentru faptul înstrăinării materialelor de construcție ce erau depozitate la adresa str-la Crăsescu 61, mun. Chișinău (f.d.11, vol.I);

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 iulie 2008 cu fototabelul*, unde este cercetat lotul de pământ situat pe adresa mun. Chișinău, str-la Crăsescu 61, potrivit căreia au fost depistate ca fiind depozitate materiale de construcție (cotileți, scîndură, gard de fier, f.d.75-78, vol.I);

- *proces-verbal de confruntare din 27 august 2008 între Hodosco I. și Crivoi I.*, potrivit căruia Hodosco Iv. a declarat că a discutat cu partea vătămată în vederea înstrăinării materialelor de construcție, acesta fiind de acord, iar Moghildea V. în lipsa sa a scos materialele de construcție;

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 iunie 2009 a gospodăriei familiei Lungu din s. Zubrești, r-nul Strășeni cu fototabelul*, unde, la poarta gospodăriei nominalizate, sunt depozitați cotileți și piatră but. În gospodărie este o construcție nefinisată din cotileț, avînd un nivel și jumătate, cotileții fiind întregi și nu bucăți (f.d.156-165, vol.I).

- *procesul-verbal de verificare a declarațiilor martorului Lungu Tudor la locul infracțiunii din 29 martie 2010 cu planșa fotografică*, care a indicat că de la domiciliu lui Moghildea V. situat pe str. Crăsescu 56, mun. Chișinău în luna mai 2008 într-o zi a încărcat un camion cu piatră, a II-a zi a mai încărcat ce a rămas de la Moghildea V., după care a încărcat camionul cu piatră de la vecina cu numele Galina, care locuiește la colțul str. Crăsescu, iar a III-a zi din ograda lui Hodosco Ivan a încărcat un camion cu piatră și bucăți de cotileți (f.d.197-199, vol.I).

Colegiul atestă că, argumentele apărătorului, care nu este de acord cu aprecierea probelor sus-menționate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul penal constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, iar concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpaților, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că în cauză s-au stabilit toate elementele

componente ale infracțiunii incriminată inculpaților și, ca urmare, temeiul stipulat în pct. 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către avocat.

Totodată, instanța menționează că potrivit procesului-verbal de audiere suplimentară a martorului Lungu T. din 29 martie 2010, s-au constatat divergențe între declarațiile inițiale depuse de el, unde a explicat că a făcut declarații fără să se gândească la ce va ajunge, și că din ograda lui Hodosco Iv. a încărcat doar bucăți de piatră și cotileți încărcăți în o singură remorcă.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurentului, precum că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele infracțiunii imputate, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei. Instanțele corect au apreciat critic declarațiile inculpaților și a martorilor Lungu T. și Voinovan N. referitor la acest fapt, pe motiv că inculpații urmăresc scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, iar martorii, fiind în relații bune și de prietenie cu inculpatul Moghildea V., sunt cointeresați să confirme poziția de apărare înaintată de către aceștia. Totodată, Colegiul menționează că nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Mai mult ca atît, nici declarațiile inculpaților depuse în ședința de judecată, cît și a martorilor nominalizați, nu confirmă nevinovăția lui Hodosco Iv. și Moghildea V. în săvîrșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, precum și nici nu se completează între ele sau cu alte probe, între acestea fiind divergențe, deoarece, martorii Voinovan N. și Lungu T. indică la luarea din gospodăria lui Moghildea V. și a cotileților utilizați, atunci cînd inculpatul Moghildea V. arată că s-au luat doar piatra but, precum și ultimul a declarat că nu a dat careva indicații ca să fie transportate materialele de construcție de pe teritoriul gospodăriei lui Hodosco Iv., atunci coinculpatul Hodosco Iv. declară că Moghildea V. este cel ce a organizat scoaterea materialelor de construcție de pe teritoriul gospodăriei lui.

La fel, nu poate fi reținută și versiunea că au fost transportate doar deșeuri de construcție din gospodăriile inculpaților, fiindcă potrivit

fotografiilor anexate la procesul-verbal de cercetare a gospodăriei familiei Lungu și a porțiunii de drum de lângă gospodărie, situată în r-nul Strășeni, s. Zubrești, se vede cert că sunt clădiți cotileți întregi, dar nu obținuți în urma demolării unei anexe sau a unui gard, precum și este deposedată și piatră but. Mai mult că, în ograda acestuia din o parte din cotileți este construită o anexă ce are un nivel și jumătate, iar din rămășițele anexei – nu era posibil construcția acesteia și ca să mai rămână și cotileți întregi și piatră but pentru a-i depozita lângă gard.

Referitor la argumentul avocatului că Hodosco Ivan a fost pus sub învinuire cu încălcarea termenilor procedurali, fiind încălcate prevederile art. 63 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a menționat că, potrivit ordonanței din 22 iulie 2008, Hodosco Ivan a fost recunoscut în calitate de bănuț și a fost audiat (f.d.57-62, vol. I), iar prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, I. Moțpan din 03 martie 2010, a fost pus sub învinuire (f.d.177, vol.I).

În acest caz, Hodosco Iv., constatînd că prin aceasta i-au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale, nu a fost lipsit de dreptul de a contesta acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală judecătorului de instrucție în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală și în termenii stabiliți de această normă procesual-penală.

Potrivit art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, cu excepția prevederilor alin.(2), atrage nulitatea actului dacă au fost invocate în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel, la 31 martie 2010, învinuitului Hudosco Iv., în prezența apărătorului Pavliuc Gh., i-au fost prezentate materialele cauzei penale, care au solicitat ca să fie încetată urmărirea penală în privința lui Hudosco Iv. din motiv că în acțiunile sale nu se conțin elementele infracțiunii incriminate, însă referitor la încălcarea prevederilor art. 63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, careva cereri sau demersuri nu au declarat, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actelor procedurale (f.d.205-206, vol.I).

În sensul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care

pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal constată că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora.

Cît privește motivul invocat de avocat referitor la inculpatul Moghildea V., precum că inculpatului i-a fost înaintată învinuirea peste 3 luni de zile, în acest aspect, instanța de recurs menționează că, partea apărării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, nu a invocat argumentul dat, însă deja la etapa recursului ordinar invocă, motivul nominalizat.

Însă, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpaților Hodosco Iv. și Moghildea V. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărîrilor judecătorești lipsesc.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel, legal și întemeiat a încetat procesul penal în privința inculpaților, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpaților Moghildea V. și Hodosco Iv., fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpaților Moghildea Vasile și Hodosco Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, în cauza penală în privința lui *Moghildea Vasile Ion și Hodosco Ivan Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun